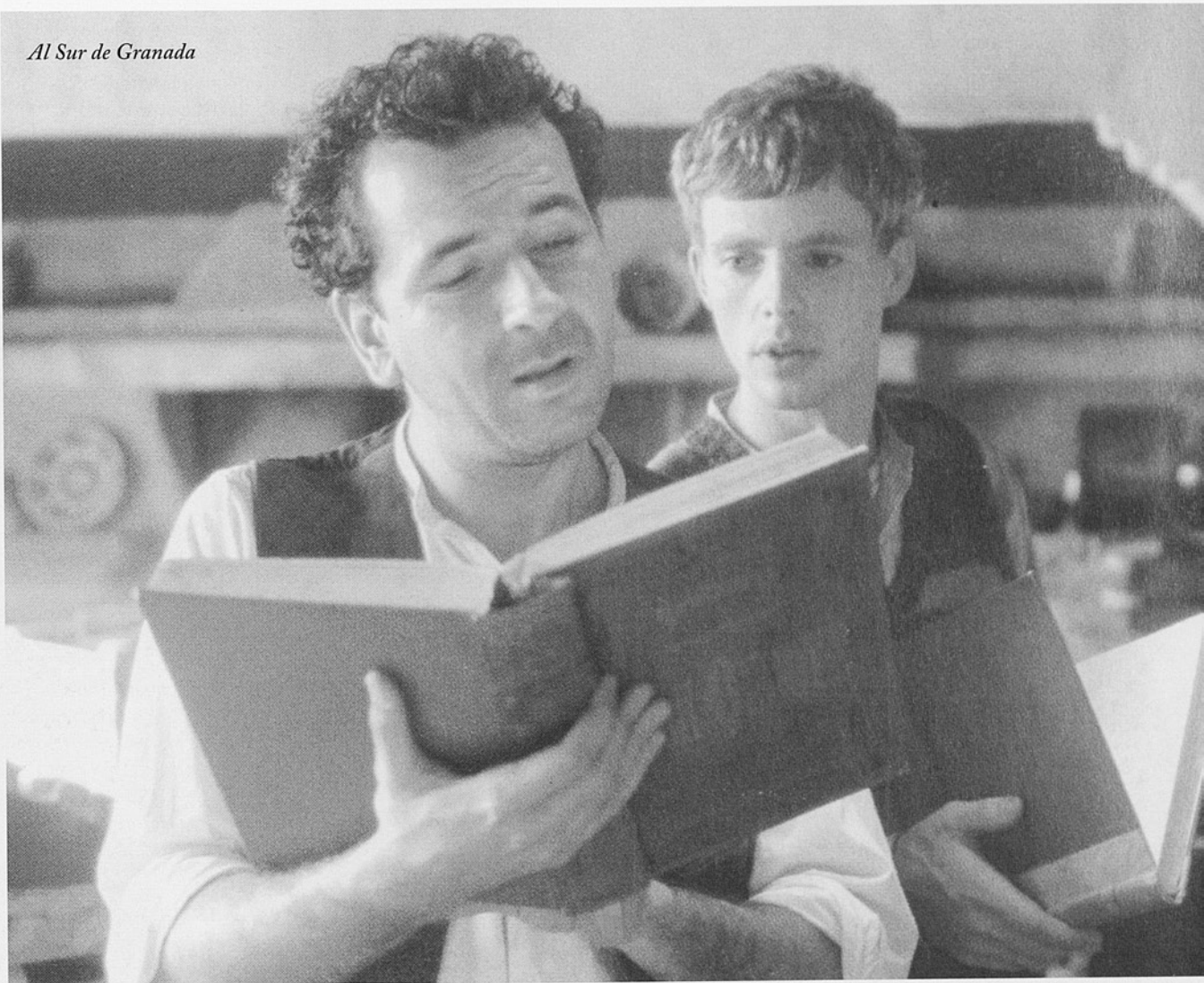

Al Sur de Granada

Házael González

No falla: amb els Goya sempre han de passar coses estranyes. Si l'any passat l'assumpte eren polèmiques variades sobre polítiques, guerres i similars, enguany resulta que el nom de premi Goya ja figurava registrat des de feia anys per una associació de fotògrafs aragonesos... Bé, esperam que això no passi de ser una petita anècdota, i, la nostra part, continuarem parlant de Francisco de Goya per referir-nos als nostres Oscars.

Moltes sorpreses enguany: ja fa anys que ens queixàvem de la manca de sang nova a les nominacions, i aquesta vegada, la veritat és que ens ha costat reconèixer els noms dels candidats. Per una part, Santi Vega per

Eyengui, el Dios del Sueño (un documental dirigit per José Manuel Novoa), que és un compositor de tota mena de músiques, i que només té una altra banda sonora al seu variat currículum (*La Fuente Amarilla*, Miguel Santemas, 1999). Un cas ben semblant és Juan Carlos Cuello, nominat per *Valentín* (Juan Luis Iborra), qui només ha firmat tres treballs més al cinema: *El Crimen del Cine Oriente* (Pedro Costa, 1996); *Hazlo por mí* (el debut a la direcció del crític Ángel Fernández Santos, 1997); i *Pídele Cuentas al Rey* (José Antonio Quirós, 1999). El tercer nominat, un altre joveçà de vint-i-cinc anys, és Pablo Cervantes per *Hotel Danubio* (Antonio Giménez Rico), aquell que va debutar amb la interessant *You're the One* (José Luis

García, 2000) i que després va fer també *Historia de un Beso* (també de García, 2002): així, doncs, amb només tres composicions ja comença a fer-se un lloc al panorama nacional, i són moltes les veus que diuen que no li hem de perdre la pista, perquè encara ens ha de donar moltes coses de tota mena... I el premi ha estat per al més veterà, encara que a la seva carrera no trobam ni deu títols: Juan Bardem, el membre de la família Bardem dedicat a la composició, s'ha fet amb el Goya per *Al Sur de Granada* (Fernando Colomo); i és el més veterà simplement perquè ja ha estat nominat en dues ocasions (i no una, com vàrem dir aquí mateix l'any passat): l'any 2003 per *A mi madre le gustan las mujeres* (Inés París i Daniela Fejerman), i l'any 1999

I el premi ha estat per al més veterà, encara que a la seva carrera no trobam ni deu títols: Juan Bardem, el membre de la família Bardem dedicat a la composició, s'ha fet amb el Goya per *Al Sur de Granada*

Al Sur de Granada

per *Los Años Bárbaros* (Fernando Colomo). Així doncs, enguany ens donam per satisfets, perquè si els premis han de servir per fer un homenatge als veterans, també han de ser un estímul per a les noves generacions, que moltes vegades s'ho mereixen, com ha estat el cas.

I de premis a premis, perquè els Globus d'Or (aquests premis, sense problemes de drets de nom) ens han donat més sorpreses encara: s'han nominat històrics ja premiats en anteriors edicions com Hans Zimmer per *El Último Samurái* (*The Last Samurai*, Ed-

ward Zwick) o Gabriel Yared per *Cold Mountain* (Anthony Minghella); nous de trinca com Alexandre Desplat per *Girl with a pearl earring* (Peter Webber); o gairebé nous de trinca (perquè només els havien nominat una altra vegada) com Danny Elfman per *Big Fish* (Tim Burton) o... Howard Shore, per *El Señor de los Anillos: El Retorno del Rey* (*The Lord of the Rings: The Return of the King*, Peter Jackson), qui ja va aconseguir el premi fa dos anys per a la primera part, i que l'ha tornat a guanyar! Definitivament, la notícia que vàrem esmentar el mes pas-

sat no era del tot encertada, o tal vegada s'ha fet una excepció... però el cas és que encara podem contenir la respiració esperant als Oscars. Com cada any, el que serà, serà...

Ah, i no ens oblidem de l'apartat de cançons: les premiades han estat "Humans Like You" de Chop Suey per *Mi Vida sin mí* (Isabel Coixet) als Goya; i "Into the West" de Annie Lennox, Howard Shore, i Frances Walsh, també per *El Señor de los Anillos: El Retorno del Rey* (*The Lord of the Rings: The Return of the King*, Peter Jackson), als Globus d'Or. ■